

Jeg erklærer forud, at jeg ikke kjender denne Sags Afskytler; Udvalget har intet Afskytler havt vedkommende Sagen uden netop Dommen, og deri er da et Afsnit, der lyder saaledes:

„Alt, hvad N. Nielsen saaledes paa egen Haand har foretaget paa begge Overformyndernes Begne, uden at det har erholdt den anden Overformynders Sanction, maa i retslig Henseende betragtes foretaget af N. Nielsen som Privatmand. At dette ogsaa har været Indstævnte bekendt, fremgaaer paa det Tydeligste deraf, at da han fandt det ønskeligt, at Laanet paa de 25,000 Rd., der efter Bærelsbetalingen af 24de Marts 1856 skulde have været tilbagebetalt i Juni Maaaned s. A., kunde forblive indestaaende hos ham indtil 1ste December s. A., fandt han det ikke tilstrækkeligt dertil at have N. Nielsens Samtykke, men paa Grund af Sagens Betydning begjærede og erholdt han Overformynderibestyrelsens og begge Overformyndernes Samtykke dertil. Men vidste Indstævnte saaledes, at begge Overformyndernes Samtykke var nødvendigt, for at han skulde kunne beholde Laanet 3 Maaaneder længere, end det ved Obligationen var bestemt, maa det anses utvivlsomt, at han ogsaa maatte have vidst, at begge Overformyndernes Underkrift under Dwitteringen paa Obligationen, og at begge Overformyndernes samstemmende Beslutning var nødvendig, for at Dwitteringen kunde være gyldig, og for at Obligationen tilligemed det stillede Pant lovlig kunde tilbageleveres ham“. Saaledes lyder Dommen; og forsaavidt henholder jeg mig dertil, og forsaavidt hører jeg den Formening, at Forholdet mellem Kammerherre Benzou og Overformynderiet er særdeles forskjelligt fra Forholdet mellem Enken og Overformynderiet. Den høitærede Justitsminister mener, at en Almuesmand, i dette Tilfælde Gaardmand Niels Mortensen af Masum, skulde kunne vide, hvorledes hans Dwittering burde være indrettet; men jeg troer virkelig, at naar man tager det praktiske Liv, som det er allevegne, ikke blot i Odense, hvor man havde en jevn fast Kulsviertro til N. Nielsens rigtige Behandling af Overformynderiet, men ogsaa paa andre Steder, saa er det saaledes, at naar man gjør en Indbetaling og faaer Dwittering af en bestemt Person,

paatager man sig ikke at løbe Byen rundt for at samle andre Underkrifter paa denne Dwittering. Dette troer jeg virkelig er det praktiske Liv allevegne, ikke blot i Odense, og dog er det dette, man fordrer af Niels Mortensen, at han, efter at have indfundet sig i Overformynderiets Forretningslocale og der have betalt paa det sædvanlige Sted i rette Tid til den sædvanlige Kasserer, saa skulde gaae ud i Odense og søge Capitain Schmidt op for at see, om han kunde faae ham til at underskrive denne Dwittering. Nei, det er ikke den Fremgangsmaade, som Folk, der ere kyndige i Forretningslivet, ansee for at være nødvendig. — Den ærede Minister talte om, at en Almuesmand ikke indbetalte en Gjæld, inden han fik Gjældsrevet udleveret, men i dette som i saamange andre Tilfælde maa man nok i offentlige Kasser gjøre Indbetalinger uden at faae Gjældsrevet eller andre paagjældende Documenter udleverede. For Exempel ved Indfrielse af Creditsforeningsobligationer faaer man ikke disse udleverede, førend det er afgjort, at der ikke paahviler Nogen noget solidarisk Ansvar; der tages man med en løs Dwittering. Det er mig saaledes ogsaa bekendt, at der er andre Steder, hvor der gives den Erklæring, at man ikke kan faae Obligationer, der have Forbudspaategning af Autoriteter, være sig af Amtmanden eller Ministeriet, udleverede, uagtet man gjør Indbetaling, men at de først maae indsendes til Annullation; de blive ikke udleverede den Private, for at denne saa kan indsende dem, men den paagjældende Autoritet tager imod det skyldige Beløb, beholder Obligationen og vil selv indsende den. Det er dette, der er passeret, da Niels Mortensen betalte; han gav Pengene ind i Odense Overformynderi, og derfra indsendte man Obligationen til Annullation. Jeg troer derfor, at man ikke kan sige, at Niels Mortensen handlede ubetænksomt, eller mindre betænksomt, end andre Almuesmænd gjøre i lignende Tilfælde, og det er for meget at sige, at denne Mand skulde vise langt større Forsigtighed, end alle andre Mennesker i Odense vilde have vist eller i Virkeligheden viste i lignende Tilfælde. Derfor det ærede Thing ikke billiger det Ændringsforslag, som Udvalget